

om det skulde være lutter regulære Tropper, hvilket ingenlunde er Tilfældet. Det er ikke meget over den ene Halvdel, der skulde være regulære Tropper, og den anden Halvdel skulde være Soldater, der kunde dannes i sidste Dieblit, og se vi hen til de Erfaringer, der ere vundne i 1870, og de Befæstninger, der forsvarede Strasbourg og Paris, turde det nok være, at hans Frygt i den Retning var temmelig overdreven, og at det meget vel vil være muligt for os at reise en saadan Besætning, som vil være tilstrækkelig til at forsvare Kjøbenhavn. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) har jo ogsaa talt idag, og der var en Slutningsbemærkning fra hans Side, som jeg slutter mig til. Jeg insinuerer ikke, at der ikke er Offerberedvillighed saavel hos Flertallets som hos Mindretallets Medlemmer her i Salen, naar Talen er om at skaffe Midler tilstede for at forsvare Landet; men jeg maa samstemme med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds deri, at den opoffrende Tølelse hos Flertallet ikke er bleven tilstrækkelig klar. Det forekommer mig, at paa en Tid, hvor vi ere i Besiddelse af Midlerne, saa at vi kunne begynde paa at reise Forsvarsforanstaltninger for vort Fædreland, vilde det ærede Flertal handle bedre, naar det noget mere beredvilligt gik til, at vi kunde begynde paa saadanne Foranstaltninger. Hvis Flertallet frygter for at binde sig til Noget, som det senere skulde være bundet til, saa at det ikke kunde komme bort fra det, tror jeg, at der blandt Alt, hvad der foreligger for os, foreligger saadanne Enkeltheder, af hvilke man kan tage en eller flere til Gjennemførelse, som ikke afgjøre Nogetsomhelst med Hensyn til Fremtiden, men som dog ville have Betydning, hvis vi skulde blive angrebne.

Formanden: Da der endnu er indtegnet 10 Talere, skal jeg slutte Forhandlingerne for idag.

Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der er omdelt Betænkninger over Lovforslagene om en Sindsygeanstalt i Viborg og om Bortsalg af Præstegaardsjorder. Endringsforslag til 2den Behandling af disse Lovforslag, bedes indgivne i Bureauet inden imorgen Middag Kl. 1.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Befæstninger.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling

til Oprettelsen af en Flaadestation i Aggersø-fund.

Mødet hævet Kl. 5 20 Min.

116. Møde.

Torsdagen den 15de April, Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af „Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Befæstninger.“

Marineministeren (Ravn): Jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger til forskjellige Uttringer, som ere faldne dels i det første Møde og dels igaar. Jeg skal først tillade mig at henvende mig til den ærede Ordsfører for Flertallet og i Korthed omtale en af de Indvendinger, som han mente, at der var mod at behandle Lovforslaget, den nemlig, at der var to Ministre for Forsvarsvesenet i Stedet for en fælles Forsvarsminister. Blandt de Uttringer, han fremsatte i saa Henseende, var der for det Første en enkelt, hvorved han gjorde sig skyldig i en Samfundsselsk. Den ærede Ordsfører vil vistnok erindre, at det var ikke dengang, da Ordningen af Hæren og Søværnet stod paa Dagsordenen, at den saafaldte Forening af de 2 Ministerier fandt Sted, idet det først var, efterat Lovene saavel for Hærens som for Søværnets Ordning vare udkomne, at der blev udnævnt en fælles Minister. Jeg skal dernæst bemærke, at der i Virkeligheden aldrig har været, som der er blevet sagt, oprettet noget fælles Forsvarsministerium; der har været en fælles Forsvarsminister, men de to Ting ere overmaade forskjellige fra hinanden. Naar man skulde kunne tale om et fælles Forsvarsministerium, maatte den være en ganske anderledes organisk Forbindelse, end der nu er, eller som der overhovedet har været, mellem de nuværende to Forsvarsministerier. Saalænge en saadan Forbindelse ikke er tilveiebragt — og den vilde vist være meget vanskelig at tilveiebringe og efter min Formening meget uhenigtsmæssig paa Grund af den store Forskjel, der er mellem de to Værn — tror jeg langtfra, at det har den Betydning, som Mange ere tilbøjelige til at tillægge det, om der er een eller to